

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Pozor! Pozor! Fik!

Názvem včerejšího divadelního představení se Kandrda symbolicky odřízl od své dosavadní divadelní činnosti. Je to tak. Kandrda končí. V duchu si společně s naším Járou můžeme poplakat a říci: můžeme proti tomu protestovat, můžeme se tomu bránit, ale to je asi tak všechno, co s tím můžeme dělat.

Členové souboru se s věrnými diváky rozloučili sledem scének, písniček, vyprávění, vzpomínání a klauniád. Nenašel se určitě nikdo, koho nenadchlo artistické vystoupení Honzy Svobody a Radka Krejzy na žebříku. Snad s výjimkou pana Bilíka, který na vlastní hlavu poznal, že se nevyplatí sedět v první řadě.

Přesto anebo právě proto to byl on, kdo trefně celé představení po jeho skončení zhodnotil. "Nikdy jsem neviděl přesnější naplnění rčení uplést z hovna bič a ještě jim zapráskat. A zapráskat dobře."

Zajímalo nás, proč bylo včerejší zapráskání Kandrdu poslední. Odpověděl nám člověk nejpovolanější, principál souboru Tomáš Barták.

"Je nás málo a ještě navíc došel čas. Tím myslím, že někteří členové studují, někteří dělají muziku a zůstali jsme tady v Klášterci čtyři.

Navic po 15 letech se dostaví tzv.

umělecké vyhasnutí a mě se to dostavilo dřív. Já dělám divadlo 15 let, Kandrda funguje nějakých 13, 14 let, kdy jsme začali dělat první pohádku. Před tím jsme začali s Martinem Beníškem nějaké dny děti a tak, začala se scházet banda lidí, začali jsme tvořit.

Ze začátku jsme se jmenovali Divadélko plné pohody. Já ale neřeším zda se to jmenovalo Kandrda, já řeším, kdo to divadlo dělal."

Plánuješ něco dál?

"Absolutně neplánuju. Tečka.

Dnešním dnem Kandrda končí, já si potřebuju odpočinout a ostatní lidi taky."

S koncem Kandrdu to však, doufejme, nebude tak horké. Už v průběhu představení Tomáš naznačil, že do dvou let by mohlo vzniknout něco nového. Při posezení v baru kina Svět pak dokonce slíbil všem přítomným, že se určitě vrátí.

"Já se vrátím a se mnou přijde i zábava," jakoby dodal Tomáš a potutelně se usmíval.

Co se ti vybaví, když se řekne Kandrda?

Po představení jsme vyzpovídali členy divadla. Pochopitelně, že jich souborem prošlo za léta jeho trvání mnohem více. V naší síti však uvízli pouze ti, kteří byli na včerejším rozlučkovém vystoupení v Kině Svět.

Vladimír Dlouhý, 33

V Kandrdu jsem hrál přes rok. Byla to pouze jedna hra. Já jsem tam začínal, když jsem se přestěhoval do Klášterce a zaskakoval jsem za někoho při dernieře Blamáže. Pak jsme začali dělat hru A dost. Tam jsem hrál a tam jsme se vyřídili všichni.

Když se řekne Kandrda vybaví se mi v první řadě hlavně sranda, legrace,

a to si myslím platilo pro všechny a o všech.

Vojtěch Krause, 25

Krásný vzpomínky na nádherný zhruba tři roky strávený s úžasnou partou skvělých lidí, sranda, legrace, zábava.

Nádherný vzpomínky. Jsem vděčný za to, že tohle vůbec mohlo být a že jsem se mohl zúčastnit téhle show.

Kateřina Žižková, 25

Kandrda pro mě znamená dlouhý léta divadla. Jiný divadlo než Kandrda si v mojí divadelní dráze nedovedu představit. Jsou to pro mě kamarádi,

kterí se po léta měnili, ať jsou to ti staří, na které ráda vzpomínám nebo ti noví, se kterými mám dobré přátelství.

Nezapomenu na to a uvidíme, třeba se jednou ty doby vrátí. V Kandrdu jsem tak devět let.

Adéla Václavíková, 20

Vybabí se mi nádherný vzpomínky, když jsme tam ještě byla. Působila jsem tam tři, čtyři roky.

Martin Janouch, 22 (ale říkájí, že vypadá na 17)

Parta mladejch lidí. To je všechno. V Kandrdu jsem pět, šest let.

pokračování na druhé straně

Fenomén Jára

Járovo stopy nacházíme v nesčetných zemích téměř všech světových kontinentů.

Americké vládě předkládá projekt Panamského průplavu, včetně libreta stejnojmenné opery.

Reformuje halčské školství.

S hrabětem Zeppelinem konstruuje první vzducholod' s tuhou konstrukcí ze švédské oceli a s gondolou z českého vrbového proutí.

V těžkých podmínkách rakouských Alp zavádí (a po nějaký čas také vykonává) funkci porodního dědky.

Zkoumá život polárních Samojedů a na útěku před vyhledávaným kmenem Mlasků mine Severní pól o pouhých sedm metrů.

V Paraguayi zakládá loutkové divadlo.

Ve Vídni kriminalistickou, hudební a baletní školu.

Vede obsáhlou korespondenci s G.B. Shawem, na níž bohužel zarputilý Ir neodpovídá.

Vynalézá jogurt.

Zítřejší se dozvíte, kteří světoví velcíani vděčí za svou slávu právě našemu Járovi.

Zrnka ze zákulisí

Na severní pól se vydali sami podvodníci. Lékárník je ve skutečnosti učitel, učitel je novinář, náčelník je správce a primitiv je počítačový odborník.

Nudná uvaděčka s magnetákem je ve skutečnosti občas čiperná důchodkyně.

ŽNOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Šermáček KLAS
www.sdruzeni.klas.cz

Dobudou severní pól?

V pondělí večer začal již tradiční doprovodný program na pokračování. Vzhledem k tomu, že letošní žně okupuje velký český génius a náš kamarád Jára, vybrali jsme si jeho, úpodle nás nejlepší a také nejznámější hru Dobyetí severního pólu Čechem Karlem Němcem.

Narozdíl od minulého roku se do doprovodného programu mohou letos zapojit i diváci. Každý den je pro ně připravena soutěž o hodnotnou cenu. Tou je Járův pivní lístek.

Jak lístek získat? Stejně jednoduše, jako se to včera podařilo Láďovi Ječmínkovi. Ve chvíli, kdy Zdenička hru zastaví, doplnit repliku, která následuje.

Aby byla soutěž napínavá i pro herce, rozhodli jsme se, že budeme hrát proti vám, divákům. Nenajde-li se nikdo, kdo by repliku uhodl, lístek propadá ve prospěch polárníků. Jistě si jím zpříjemní cestu k vytouženému severnímu pólu.

Má divadelní pout'

Text: Tomáš Barták
(na melodii písně My way Franka Sinatra)

Jen prken pár
pod nohama mít,
pak můžem říct,
co na srdci leží

Chvilku být král,
pak v bídě hnít,
to všichni chceme
a to nás baví

Tady teď jsou
mí přátelé,
jsou blázniví
a tak mě chápou
Že žít můžu jen tak,
vždyť je to má pout'

Ze smíchu plášt',
ze slzí děšt',
mraky rozehnat,
to nemůže každý

Co jen nás táhne
do světa snů,
světél ramp,
zapomenutých textů

Znám ráj
všech blouznivců,
když v cíli jsou
hned dál zas tápou

Ani já nenajdu klid,
dál vede má pout'

Refrén

Svět velkých snů
a nápadů,
i závisť a úkladů
svět premiér
a ty mám rád,
svět vítězství
i náhlých ztrát
a stejně dík,
že můžu hrát,
že je to má pout'

Žňoviny připravili

Jára, Zdenička Kovalová,
Miroslav Nyklíček, Honza Škach

za případné chyby nikdo neručí
příští číslo vyjde
již zítra

Trocha historie ještě nikoho nezabila. Jak na ní vzpomíná Zdenka Kovalová? "Na levé fotce je jedno z našich prvních společných vystoupení. Tomáš mě v posledním večeru divadla Kandradas často zmiňoval. Prý se u mě nic nemění. To musím tedy rázně popřít a fotka je můj důkaz. Tento růžový roláček již dávno nenesím. Na pravé fotce je lyžař Tomáš v prvním kabaretu, který jsme hráli v KD. Tehdy to bylo ještě v kavárně, která nám ale začala být malá. Následně Kandradas začal vyprodávat velký sál."

Co se ti vybaví, když se řekne Kandradas ?

Radek Krejza, 17

Pro mě to znamená můj život spojený s divadlem. Když se řekne divadlo, tak si vybavím jediné Kandradas, nic jiného to pro mě neznamená. V Kandradasu jsem tři roky.

Jan Svoboda, 21

Šest let neskutečné dřiny, ale také krásy.

Antonín Bartuška, 19

V Kandradasu jsem rok a půl. Pro mě je to velká zkušenost spojená s divadlem. Vystupování mě baví a já jsem tam rád. Teď bude pauzička, čas srovnat si všechno v hlavě a pak pokračovat dál.

Honza Škach, 42

V Kandradasu jsem byl dva, tři roky, Zdenička to ví (pozn. Zdenička ví prd). Kandradas pro mě znamená moje

první hokusy pokusy mimo koukání na to, jak zkouší KLAS.

Vladimír Ječmínek, 27

Prima parta lidí, divadýlko. V Kandradasu jsem takových devět let, už je to dlouho.

Zdeňka Kovalová, 26

Jednoznačně Tomáš Barták. Před 12 lety se mě ujal, pozval do souboru, který se zpočátku Kandradas nejmenoval. Všichni jsme se začali učit, jak se asi dělá divadlo.

Samozřejmě způsobem pokus omyl, pokus úspěch. To ostatně Kandradasu zůstalo do dneška (pardon Tome, ale musela jsem si trochu rýpnout).

A pak pro mě Kandradas znamená seznámení se s Haničkou. Ta je to nejdůležitější, čím mě Kandradas do života vybavil. V souboru jsem byla asi šest let.

